

oversendte Beslutninger, der foreligger, og som ere at betragte som enkelte Paragrapher; men da der hverken af Udvalget, eller af Medlemmer uden for dette er stillet noget Endringsforslag til nogen af de af Landstingettagne Beslutninger, vil jeg, naar Forhandlingen er sluttet, ansee dem for vedtagne uden Afstemning, forsaavidt der ikke med Hensyn til nogen enkelt af dem særligt maatte begjæres en saadan. — Jeg sætter samtlige Beslutninger, tilligemed Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Forhandling under Et. — Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Alberti): Udvalgets Betænkning oplyser, at Udvalget ikke har havt nogen Betænknelighed ved at tiltræde Landstingets Forslag. Der er ikke i Landstinget gjort noget Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1864—65, og Udvalget mener ei heller, at der er nogen Anledning til at foreslaae noget Saadant. Der kunde muligens være Spørgsmaal om en rigtigere Affattelse af enkelte af Landstingets Beslutninger; men Udvalget mener dog, at der ikke er Anledning til at gjøre Forslag i den Retning, og jeg skal som Følge deraf ikke gaae nærmere ind paa nogen af de mange Enkeltheder, som omhandles i dette vidtløftige Revisionsværk. Jeg skal kun henholde mig, deels til, hvad der er vedtaget i Landstinget, og deels til den korte Motivering, som Udvalget har givet, hvilken væsentlig støtter sig til den Betragtning, at man ikke skal afvige fra Landstingets Beslutninger, hvor saadant ikke er absolut nødvendent.

Sad: Jeg kan overordentlig godt forstaae, at Udvalget, naar det ikke har anseet de Forhold, hvori det ikke ganske har været enigt med Landstinget, for at være af nogen særlig Betydning, da ikke har villet gjøre Forslag til at forandre noget af de Indstillingspunkter, som Landstinget har vedtaget; men derimod maa jeg tilstaae, at jeg troer nok, at det kunde have været ønskeligt, om man havde udtalt sig noget om enkelte af disse Punkter i Betænkningen eller heri. Salen gennem Ord-

føreren. — Det er jo nemlig saa, at Statsrevisionen ikke alene maa rette sig efter, hvad den selv anseer for at være den rette Opfattelse af Lovene og Bevillingerne, men den maa fornemmelig i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger Udtalelser fra Rigsdagen, styde sin egen Anskuelse tilside og holde sig til den, som Rigsdagen har vedkjendt sig. — Jeg skal nu med Hensyn til enkelte af de Punkter, hvor Landstinget er fraveget de Anskuelser, som have gjort sig gjældende i Statsrevisionen, tillade mig at udtale, at jeg ikke rigtig kan forstaae, at Landstinget er kommet til de Slutninger, hvortil det er kommet, og at jeg derfor ogsaa nok kunde have ønsket, at dette Things Udvalg havde givet sin Anskuelse tilkjende om disse Punkter. Jeg skal, for blot at nævne et Par Exempler, tillade mig at sige, at jeg ikke ret kan forstaae den Opfattelse, som Landstinget har gjort gjældende med Hensyn til Antegning 2 under Indenrigsministeriet om, at Ministeriet skulde være berettiget til at anvende de til et vist bestemt Brug opførte Beløb paa en anden Maade, end de virkelig være bevilgede, og det forekommer mig, at, uanset, at man maaskee kunde finde den gjorte Anvendelse ret hensigtsmæssig, er det dog ligesuldt nødvendigt, ikke alene for Statsrevisionens Skyld men endnu mere for Representationens egen Skyld, at det udtrykkeligt udtales, at Rigsdagen, ved Siden af sin Villigelse, dog ikke anseer en saadan Anvendelse som Noget, der følger af sig selv, naar den ligefrem er imod Finantsloven. Jeg maa tilstaae, at det forekommer mig, at hverken Hensigtsmæssighedshensyn, eller hvad der iøvrigt kan tale for Anvendelsen i og for sig, kan have Indflydelse derpaa. Jeg maa ogsaa tilstaae, for at nævne et andet Exempel, at jeg ikke ret vel kan forstaae det Resultat, hvortil Landstinget er kommet med Hensyn til Antegning 1 under Kirke- og Underviisningsministeriet. Det Spørgsmaal, som det der dreier sig om, har i og for sig slet ikke stor Betydning, undtagen forsaavidt det dreier sig om, hvorvidt Loven strengt er efterfulgt. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan gives Sædtillæg til Expeditions honorarer, der ere hvede til Embedsmænd, og Statsrevisionen har saa meget mere været henblift til at tage dette